

en Rigsretsaktion. Det forekommer mig at være hvad de Herrer kunde ønske at faae Oplysninger om, men hvad Udfaldet end maatte blive deraf, ser jeg ikke rettere, end at der er to Ting, hvorom der er Spørgsmaal her. Den ene er det, om den Dæmning, som opføres for Dieblirket i Drevsund, bygges med Rette der, og jeg har ikke hørt Nogen beskrive Havnevesenets Ret til at muddre op og lægge sit Mudder der, hvor det ligger. Den ærede Forslagsstiller skulde da i alt Fald være den Sidste til at beskrive denne Ret, da han har gjort gjældende med stor Energi, at Havnevesenet og hvad dertil hører er en Rigsdagen uvedkommende Administrationsgren, som vi ikke have nogen Ret til at indblande os i. Jeg anser det altsaa for givet, at der ikke er Noget i veien i saa Henseende. Dæmningen kommer til at ligge hvor den ligger, paa Havnevesenets Ansvar med den Bemyndigelse, som Administrationens almindelige Raadighed over Havnene giver. Det er det ene Punkt, som der her kan være Tale om. Det andet Spørgsmaal er det, om vi, naar denne Dæmning engang ligger der, skulde finde det rigtig, ville samstemme i, at Krigsministeren lægger sine to Kanoner ude paa denne Dæmning, og det er et Spørgsmaal, hvor jeg og de, som staa mig nærmest i denne Sag, have vor Mening klar og have haft den under hele Sagens Gang. Det har været os indlysende, at det var en Fordel at faae Kanonerne derud, en Fordel i militær Henseende, og da det ikke er noget Tab i nogen anden Henseende, have vi stemt for de 5,500 Kr., fra det Synspunkt, at det var ønskeligt, at Kanonerne kom ud paa denne Dæmning; det er fremdeles min Opfattelse, og jeg har ikke set Noget fremkomme fra nogen Side, der kunde svække den. Men det Spørgsmaal, om Krigsministeren i og før sig administrativt, uden Rigsdagens Samtykke, er berettiget til at lægge de Kanoner, som ere bevilgede Kalkbrænderibatteriet, ud derpaa, — om hvilket Spørgsmaal den høitærede Krigsminister har den Opfattelse, at han er berettiget dertil, hvad ogsaa adskillige ærede Medlemmer gjøre — kan i og for sig være tvivlsomt. Hvad enten man imidlertid mener det ene eller det andet, behøver det ikke at blive afgjort ved denne Sag. Den høitærede Krigsminister har ikke forlangt nogen Sanktion for sit Standpunkt ved denne Afstemning, og selve Bevillingen kan gives uden at foregribe dette Spørgsmaal. Jeg ser altsaa ikke, at der er noget som helst af de Punkter, hvorved man har villet motivere sin Anke mod Administrationen, der bliver berørt ved den Afstemning, som her skal foretages. Det er altsammen Noget, der ligger udenfor de 5,500 Kr. Det er et Spørgsmaal, som muligvis kunde begrunde et selvstændigt Ansvar, men det er ikke et Spørgsmaal, som kan have nogen Indflydelse paa, om Bryksovernet paa dette Batteri skal være 5,500 Kr. stærkere eller mindre stærkt. Dette er et

Spørgsmaal, som kan afgjøres uafhængigt og uden paa nogen Maade enten at foregribe den anden Sag, det andet Spørgsmaal, der er reist, eller afgjøre Noget i den Henseende. Jeg finder derfor ikke nogen Grund til at standse denne Sag for at indhente de Oplysninger. Hvis de Herrer kom med et selvstændigt Forslag om at faae slige Oplysninger, om at faae en saadan selvstændig konstitutionel Sag sat i Bevægelse, skal jeg ikke i nogen Henseende modsætte mig det; tværtimod. Jeg er ligesaa interesseret som de ærede Medlemmer i at faae dette klaret; thi jeg tror ikke, at Nogen i Virkeligheden er vel tjent med bestandig at høre disse store Udtalelser om de mange Millioner, der skulde gaa tabte her, hvilke Millioner de dog paa ingen Steder kunne paavise, ligesaa lidt som jeg tror, at vi ere tjente med her at føre saadan vage, løse Udtalelser frem om Brud paa Forsatningen, om konstitutionelle Overgreb og Sligt, uden at vi se at komme til Bunds i Sagen og se, hvad der er i det. Jeg tror, at vi allesammen ere vel tjente med, at de Herrer komme til at gaa den Sag nærmere igennem, og at de blive holdte til at komme her med Oplysninger, hvoraf vi kunne se, hvad al den Larm, de have gjort, har paa sig. Det skal jeg være meget villig til at støtte de Herrer i. Men, som sagt, i denne Sag tror jeg, det er urimeligt, baade i og for sig og efter det Tidspunkt, hvorpaa Sagen nu staaer, saaledes at blande dette ind i og standse Vedtagelsen af Tillægsbevillingsloven.

Berg: Jeg kan henholde mig til den ærede Ordførers (Sørupps) Udtalelser og skal kun gjøre et Par supplerende Bemærkninger i Anledning af den ærede Forslagsstillers Udtalelser om Finantsudvalgets Stilling med Hensyn til at indhente Oplysninger. Jeg skal da erklære ligeoverfor de Angreb, der i den Henseende ere rettede paa Udvalget, og som maaste nærmest maa ramme dets Formand, at Finantsudvalget under den 12te Februar udbad sig Meddelelser om de Forhandlinger, der vare førte mellem Krigsministeriet og Indenrigsministeriet angaaende dette Batterispørgsmaal, der stod berørt i Anmærkningerne til Finantsloven. I Henhold til de Oplysninger, som man da fik, og som væsentlig ville findes gien-givne i Betænkningen over Tillægsbevillingsloven, gik Udvalget ganske roligt i 2 Maanedes, uden at Nogen med en Stavelse forlangte Oplysningerne supplerede. Den 5te April naaede vi endelig 2den Behandling af Tillægsbevillingsloven og først 8 Dage efter, altsaa den 13de April, blev der i Udvalget fremsat Forlangende om yderligere Meddelelser om de Forhandlinger, der tidligere vare førte mellem Indenrigsministeriet og Krigsministeriet om Sagen, og endvidere om de Forhandlinger, der vare førte mellem Krigsministeriet og andre militære Autoriteter. Derved blev Indstillingen til 3die Behandling udsat, og saa kom